

Ngày 21 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:11-13

Chủ đề: *Đừng khiến mình trở thành hòn đá làm cho người khác vấp ngã.*

Trọng tâm: Các lời khuyên của sứ đồ Phao-lô trong bối cảnh Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ tại thành phố Rô-ma đang phát triển, có nhiều người tin Chúa từ các dân khác có tôn giáo khác nhau và có những tục lệ riêng của dân tộc họ, trong khi số người chân bày được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho không có đủ để chặn dất những người mới tin Chúa, nên những người tin Chúa có đức tin với những người mới tin Chúa thường xảy ra bất đồng quan điểm, bất đồng sự hiểu biết về tín lý và ma quỷ đã nhân cơ hội đó mà gây sự chia rẽ trong Hội-Thánh. Hội-Thánh của Đấng Christ trong thời kỳ ban đầu luôn tập trung vào việc vâng giữ Luật pháp của Đức Chúa Trời mà trọng tâm là mười điều răn, đó là nghiêm cấm mọi sự dâm dục, thờ lạy thần tượng, giết người, nói dối, trộm cắp, tham lam. Nhưng những sự bất đồng trong thời điểm của sứ đồ Phao-lô lại không phải vấn đề Luật pháp, mà là những sự bất đồng giữa những tập tục từ những người có tôn giáo riêng của mình nay trở lại cùng Đức Chúa Jê-sus Christ, vẫn chưa được giải quyết theo Lễ thật. Bởi bất kỳ một điều gì liên quan đến tôn giáo khác với Tin-Lành thì phải được giải quyết bằng quyền phép của Tin-Lành, nghĩa là có Lời của Đức Chúa Trời kết hợp với sự giải nghĩa trong quyền phép của Đức Thánh-Linh, hầu cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va được thắp sáng trong lòng họ, bẫy گیر nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà linh hồn người mới được giải phóng khỏi những sự lừa dối của ma quỷ núp bóng tôn giáo trong những người mới trở lại cùng Đức Chúa Jê-sus Christ. Các lời trong thư tín của không phải là giáo lý, nhưng là lời khuyên của một tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ được xúc dầu và được tôn trọng trong hàng ngũ những người hầu việc trong thời kỳ đó. Trải qua các thời đại, tư tưởng của loài người xác thịt luôn bị cầm buộc bởi quyền lực của sự tối tăm, vì thế cho nên chỉ có quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời khi được rao giảng bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh thì mới có thể đổi mới tâm trí và giải quyết mọi vấn đề đã cai trị tư tưởng của người ta trải các đời mà thôi.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 9; Giăng 1; Giăng 8;

Ngày 22 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:14-16

Chủ đề: *Chớ nhân thức ăn mà làm hư mất người mà Đấng Christ đã chịu chết cho.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô có quan điểm khác với những người lãnh đạo Hội-Thánh tại thành Giê-ru-sa-lem (Công vụ các sứ đồ 15), Sứ đồ Phao-lô đã chấp nhận điều kiện nghiêm cấm ăn thịt cúng thần tượng đó, nhưng không phải là thịt đó bị ô-uế, vì theo ông, ma quỷ không ăn các đồ đó, nhưng hành động của những người dâng tế lễ cho ma quỷ khiến những thịt đó ra ô-uế và hành động khiến người khác bị vấp phạm sẽ gây hại cho đức tin của những người mới tin Chúa. Sứ đồ Phao-lô không chấp nhận việc cấm người ta ăn thịt như tại hội đồng các trưởng lão tại Giê-ru-sa-lem đã yêu cầu. Dầu vậy, theo Phao-lô, thì tùy theo đức tin của mỗi người mà hoặc ăn, hoặc uống hãy vì Danh Chúa, nghĩa là vì sự cứu chuộc sự sống của người ta mà chúng ta phải hoặc ăn, hoặc không ăn, khi những người mình làm chứng cho họ về Đức Chúa Jê-sus Christ chưa có được đức tin và sự thông biết về Luật pháp của Đức Chúa Trời. Không phải mọi sự được chép trong sách Rô-ma đều được áp dụng như là tín lý của Tin-Lành, vì trong thời kỳ của sứ đồ Phao-lô, Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ chưa có được những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, vì Lời Chúa đã không tỏ hết cho Hội-Thánh của Ngài ngay từ buổi ban đầu, nhưng trong sự biết trước của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, thì sự sáng, tức là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục được tỏ ra như sự sáng của mặt trời, sẽ tỏ ra cách đầy đủ nhất vào giữa trưa: **Những con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa.** Việc Hội-Thánh tại Giê-ru-sa-lem khuyên người ta không ăn thịt là không đúng với Kinh-Thánh, vì họ đang tiếp tục giữ lời truyền khẩu của loài người mà bỏ Lời của Đức Chúa Trời, vì sau cơn nước lụt, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê rằng: **Phàm vật chi hành động và có sự sống thì dùng làm đồ ăn cho các người. Ta cho mọi vật đó như Ta đã cho thứ cỏ xanh. Song các người không nên ăn thịt còn hồn sống, nghĩa là có máu.** Tự thịt không khiến người ta ô-uế, nhưng sự không vâng theo Lời của Đức Chúa Trời mới làm cho người ta ô-uế
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 9; 1 Sa-mu-ên 15; Châm ngôn 4; Ma-thi-ơ 15;

Ngày 23 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:17-18

Chủ đề: *Nước Đức Chúa Trời không vì cơ ăn thịt hay uống rượu, nhưng bởi sự công bình và sự vui mừng trong Đức Thánh-Linh*
Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã nhấn mạnh về việc, người ta sẽ không vì cơ phán xét nhau vì tội ăn thịt hay là tội uống rượu, mà có được quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, nhưng người ta sẽ nhận được sự ban cho Nước Đức Chúa Trời khi người ta thực hành sự công bình, tức là sự làm theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và có sự yêu thương trọn vẹn trong sự cai trị của Đức Thánh-Linh. Trong thời kỳ sau rốt này, người ta cố gắng tổ chức các buổi truyền giảng hoành tráng, hoặc các ngày lễ như Phục sinh hoặc Giáng sinh cho trang trọng, để mong nhờ đó mà Đức Chúa Trời ban phước cho họ, nhưng Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán gì về công việc của sự trang hoàng bề ngoài này: **Đức Giê-hô-va phán: Muôn vàn của lễ các người nào có can hệ gì đến Ta? Ta đã chán chê của lễ thiêu bằng chiên đực và mỡ của bò con mập. Ta chẳng đẹp lòng về huyết của bò đực, chiên con và dê đực dẫu. Khi các người đến châu trước mặt Ta, ai khiến các người giày đạp hành lang Ta? Thôi, đừng dâng của lễ chay vô ích cho Ta nữa! Ta gớm ghê mùi hương, ngày trăng mới, ngày sa-bát cùng sự rao nhóm hội; Ta chẳng khứng chịu tội ác hội hiệp nơi lễ trọng thể. Thật, lòng Ta ghê những ngày trăng mới và kỳ lễ các người, là nặng nề cho Ta, Ta lấy làm mệt mà gánh lấy.** Hành lang của đền thờ là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời, còn đền thờ của Đức Chúa Trời đó chính là thân thể của người tin Chúa. Người ta cố gắng làm cho những buổi lễ, những buổi truyền giảng được hoành tráng, cầu kỳ, nhiều tiết mục, nhưng Đức Chúa Trời không chấp nhận những sự đó, vì điều Ngài muốn được thấy, được nghe là sự tôn cao Danh Ngài, tôn cao Luật pháp của Ngài, vì những sự đó thuộc về sự sáng, là sự vinh hiển của Đức Giê-hô-Va. Đức Giê-hô-Va đã không nhận của lễ của Ca-in, vì những sự đó thuộc về đất. Nhưng Đức Giê-hô-Va đã của lễ của A-bên, vì của lễ đó thuộc về trời, là **chiên đầu lòng trong bày mình cùng mỡ nó.** Chiên đầu lòng cùng mỡ đó là bóng về Luật pháp trọn vẹn, mà chiên là bóng về Luật pháp văn tự, còn mỡ nó là bóng về Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Khi chúng ta tôn cao Lời Đức Chúa Trời, sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ bao phủ và ban phước cho linh hồn chúng ta.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 4; Ê-sai 1; Ê-sai 5;

Ngày 24 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:19-21

Chủ đề: *Tốt nhất là đừng làm điều chi khiến anh em mình vấp phạm.*

Trọng tâm: Bản dịch tiếng Việt gây hiểu nhầm rằng Phao-lô thoả hiệp với việc cấm người ta ăn thịt. Nguyên văn chép là: *nếu có thể thì không ăn thịt cũng không uống rượu nếu làm như vậy sẽ khiến anh em mình vấp phạm, vì sự gây vấp phạm gây sẽ là điều ác.* Thật khó cho chức vụ của Phao-lô khi đứng giữa chức vụ tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời với những người còn non và thiếu trí hiểu về sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, nên Phao-lô chọn sự “mềm mại và bước chậm” để giữ lòng tin của với những người mới tin Chúa, vì ông tin rằng, Đức Thánh-Linh sẽ tiếp tục dắt dẫn những người đó theo cách của Ngài. Điều sứ đồ Phao-lô đã làm đó chỉ áp dụng cho những nơi khó khăn và thiếu thốn nhân lực và Kinh-Thánh như nơi sứ đồ Phao-lô đã sống mà thôi. Đối với thế gian ngày sau rốt này, mọi sự mà người ta có thể qua đó mà nhận biết công việc của Đức Thánh-Linh hành động trong Hội-Thánh, thì luôn có sẵn trên hệ thống internet, bởi những người kính sợ Chúa và yêu mến Chúa được dễ dàng hơn ngày xưa, khi họ muốn truyền tải những sự họ đã nhận được từ Đức Thánh-Linh lên internet, hầu cho mọi người đều có thể tìm đến để tải những sự đó cho mình. Sự sáng của mặt trời thuộc linh đang gần giữa trưa và người ta không thể che đậy những sự tối tăm của những công việc họ làm trước sự sáng thật của Đức Chúa Trời và như vậy, nếu bạn biết Lẽ thật mà bạn lại thoả hiệp với những sự hăm hăm, nửa đời, nửa đạo, thì đó là điều ác ở trước mặt Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ không nói như Phao-lô nói vào thời điểm đó, nhưng nói theo Lời Chúa đã phán: *Hãy dậy lên, và sáng lòe ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va đã dậy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người.* Đừng sợ người ta vấp phạm, nhưng hãy sợ linh hồn người ta hư mất. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ê-sai 60; Ê-xê-chi-ên 3; Công vụ các sứ đồ 5;

Ngày 25 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:22a

Chủ đề: *Người có đức tin chừng nào, hãy vì chính mình người mà giữ lấy trước mặt Đức Chúa Trời.*

Trọng tâm: Chốt lại, sứ đồ Phao-lô cũng nhắc mọi người khi nhận được thư của ông thì chớ có phiền lòng, nhưng hãy nhận biết sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh mà sống và hầu việc Chúa tùy theo sự kêu gọi, tùy theo sự hiểu biết của lòng mình mà làm, mà nói theo như đức tin của mình, vì ai riêng phần nấy ở trước mặt Đức Chúa Trời. Trong thời kỳ sau rốt này, mọi người tin Chúa trong các quốc gia trên trái đất này đều đã được nghe và biết về Tin-Lành và công việc của Đức Thánh-Linh đã được tỏ ra khắp trái đất này và những sự đã được chép trong Kinh-Thánh về những điều sẽ xảy ra trong thời sau rốt này đã và đang tiếp tục được ứng nghiệm, cùng với sự học thức, sự hiểu biết của loài người đã phát triển xa hơn, cao hơn, nhiều hơn và nhanh hơn thời kỳ của Hội-Thánh ban đầu, thế nhưng những sự căm dỗ cũng tăng theo song song và tội lỗi cũng vậy, càng gia thêm, trong khi đó tình yêu của nhiều người đối với Đức Chúa Trời cũng nguội lẩn. Bởi vì sự hiểu biết của người ta về quyền lợi cho xác thịt mình cũng gia tăng và những sự đó đã hăm ép Nước Đức Chúa Trời và người ta trở nên hăm hăm như Lời Chúa Jê-sus đã cảnh báo với thiên sứ của Hội-Thánh Lao-đi-xê. Chúa Jê-sus đã cảnh cáo sự hăm hăm này qua thí dụ về người nhận một ta lạng của chủ mà mang đi giấu và cái kết dành cho kẻ đó là sự chết đời đời. Khi bạn đã được nghe và biết Lẽ thật, thì bạn phải biết rằng, Đức Thánh-Linh biết rõ điều đó, nghĩa là Ngài biết linh hồn bạn đã có đức tin, nhưng nếu bạn im lặng, an phận thủ thường, thì bạn trở thành kẻ ác, vì bạn có đèn mà không soi sáng giúp những người không có đèn được thấy mà bước đi tới nơi có sự sáng. Vì đức tin sẽ dẫn đến đức tin, nếu chúng ta hành động theo mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: *Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.* **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 5; Ma-thi-ơ 25; Khải huyền 3;

Ngày 26 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:22b

Chủ đề: *Phước thay cho kẻ không định tội cho mình trong sự mình đã ứng!*

Trọng tâm: Nguyên văn chép là *phước cho người không bị kết án bởi chính những sự mà mình đã bằng lòng để làm.* Sự định tội (kết án) đã chép đây là nói về sự tự linh hồn người đó cáo trách mà sự cáo trách này chỉ có khi người đó làm sai và Đức Thánh-Linh sẽ cáo trách người, như Chúa Jê-sus đã phán rằng: *Dầu vậy, Ta nói thật cùng các người: Ta đi là ích lợi cho các người; vì nếu Ta không đi, Đấng Yên ủi sẽ không đến cùng các người đâu; song nếu Ta đi, thì Ta sẽ sai Ngài đến. Khi Ngài đến thì sẽ khiến thế gian tự cáo về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét.* Khi chúng ta đã được nghe và đang tiếp tục được nghe Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh, thì chính Lẽ thật sẽ gây dựng đức tin của người tin Chúa và đức tin phải có việc làm, đó là tôn cao Lời của Đức Chúa Trời và làm Sáng danh Đức Chúa Trời. Đức tin là một ơn thuộc linh, là chức năng chỉ có khi linh hồn người tin Chúa được tái sanh bằng quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà thôi. Nếu Đức Thánh-Linh cảm động bạn công bố Lời Đức Chúa Trời mà bạn đã được nghe và hiểu, cho những người khác được nghe và biết, thì bạn hãy dạn dĩ mà làm, vì nếu bạn không làm, đức tin sẽ chết vì nó không có việc làm. Như vậy, nếu bạn làm sai hoặc không làm theo điều bạn phải làm như Lời Chúa đã chép, thì Đức Thánh-Linh sẽ cáo trách bạn. Nếu như bạn làm một việc gì mà linh hồn bạn được bình an, thì dù ai đó có đoán xét bạn hay là chê bai bạn, thì hãy vững lòng, vì Đấng ở trong bạn là lớn hơn kẻ ở trong thế gian. Đó là lý do mà sứ đồ Phao-lô đã khích lệ người ta hãy thực hành đức tin của mình theo như điều Đức Thánh-Linh đã cảm động làm điều đó. Nhưng vào thời kỳ sau này, rất nhiều người mang danh là người tin Chúa có “đức tin” ngược, đó là người ta bạo gan bỏ qua Lời của Đức Chúa Trời để nghe theo lời truyền khẩu của loài người xác thịt, nhưng họ lại sợ hãi, không dám nói theo như Lời của Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán về mình. Họ nói theo thầy xác thịt của họ rằng: *nói tiếng lạ mà không hiểu thì nói làm chi?* Vậy thì tại sao họ lại tin Đấng mà mắt họ không nhìn thấy cùng tin những sự đã chép trong Kinh-Thánh đó là thật và đúng? Những người đó không được phước, vì linh hồn họ đang ngồi trong bóng của sự chết, nên họ chẳng được hưởng những sự thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Mác 8; Giăng 16; 1 Giăng 4;